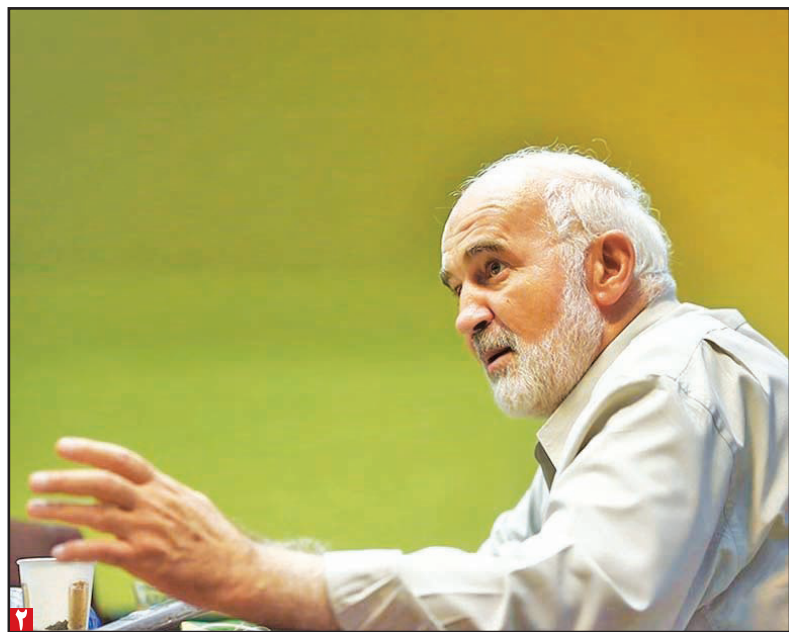

خروج از انزوا یادور زدن محدودیت‌ها ایران آماده گشایش ۱۰۰ میلیارد دلاری می‌شود؟

صفحه ۲

نامه توکلی به رئیس مجمع مصوبه «ممنوعیت ثبت اسناد عادی» به دولت ارجاع شود

یادداشت - ۳

یک پروژه و چندین ابهام

افزایش آمار مرگ کارگران ساختمانی و قانون بیمه‌ای که اجرایی نشود
جان کارگران ساختمانی
تنها عدد نیست

یکی از ویژگی‌های مهم جوامع توسعه یافته استفاده از تجربه‌های قبلی و آزمون‌های گذشته است. در یک چنین جوامعی، تلاش می‌شود، اشتباهات دوبار تکرار نشوند و تجربیات قبلی درس گرفته می‌شود. در نقطه مقابل، مهم‌ترین ویژگی جوامع توسعه نیافته، تکرار مستمر اشتباهات و آزمون‌های موه‌دهاست. نمونه عینی یک چنین شرایطی را در ماجرای پروژه مولدسازی ذیل برنامه هفتم توسعه می‌توان مشاهده کرد. در سال‌های قبل، پروژه خصوصی سازی در ایران با اهداف مشخصی اجرایی شد. پروژه‌ای که قرار بود، اقتصاد ایران را از سیطره دولت خارج ساخته و فضای تنفس متفاوتی برای بخش خصوصی فراهم سازد. این پروژه اما با مشکلات عدیده‌ای مواجه شد و در ادامه نتوانست به اهداف از پیش تعیین شده برسد. اما در شرایطی که بسیاری منتظر بودند تا با رفع نارسایی‌های این طرح و قانون، روند خصوصی سازی به صورت معقول دنبال شود، ناگهان ایده مولدسازی از سوی اصولگران مطرح شد. بر اساس اعلام رسانه‌ها تنها در سال ۱۴۰۲، قرار است ۱۰۸ هزار میلیارد تومان در قالب مولدسازی در آمد کسب شود. با پیش نهاد روسای قوای سه گانه یک کمیته ۷ نفره مأموریت پیدا می‌کند تا اموال، املاک و دارایی‌های دولت را به منظور تأمین بودجه مورد نظر دولت در کمترین زمان ممکن به فروش برساند. این روند در شرایطی است که دولت با کسری بودجه بالایی مواجه شده معنایی جز آتش زدن به دارایی‌ها ندارد. نکته مهمی که باید در پایان باز هم به آن تاکید کرد، اجرای غیر شفاف طرح مولدسازی است، این میزان واگذاری تقریباً به اندازه بودجه رسمی کشور در یک سال بدون تحریم بوده و مبلغ بزرگی است. اگر دلار ۵۰ هزار تومانی را مبنای واگذاری بگیریم، واگذاری‌ها عددی حول و حوش ۱۰۰ میلیارد دلار را در بر می‌گیرد. یک چنین عددی معادل یک سال فروش نفت ایران در شرایط غیر تحریمی است و عدد بسیار بزرگی است. بنابراین لازم است روند واگذاری یک چنین منابعی به صورت شفاف و با حضور افراد متخصص دنبال شود. اما ماجرا به همین ابهام ختم نمی‌شود. در ادامه برای

سامانه پیامکی روزنامه تعادل
به شماره ۳۲۰۰۵۳۰۰ در دسترس شماست
مخاطبان عزیز می‌توانند نظرها، انتقادات و پیشنهادهای خود در مورد مطالب مختلف روزنامه را با ذکر جزئیات به این سامانه پیامک نمایند.

یادداشت - ۱

ناترازی ادعا با واقعیت!

حسین حقاگو

قدرت کشورها در جهان امروز با تسوان اقتصادی آنهاستجده می‌شود. هر چه جامعه‌ای توان تولید و عرضه محصولات و خدمات بیشتری در داخل و خارج از محدوده‌های جغرافیایی خود داشته و در کار صادرات و واردات موفق‌تر عمل کرده و تراز تجاری بهتری داشته باشد، جایگاه بالاتری در رتبه‌بندی‌های جهانی دارد. طبیعتاً این تراز بودن اقتصادی، صرفاً امر کمی نیست و با خود ارزش‌های کیفی را نیز نمایندگی می‌کند. چنانکه کشوری که ورودی آن مواد خام و نیمه فرآوری شده باشد و خروجی آن محصولات مصرفی با دوام و با فناوری بالا دست بالاتر از نسبت به سایر کشورها دارد. رئیس گمرک اخیراً گزارشی از عملکرد تجاری شش ماهه نخست سال جاری کشور ارائه داد. گزارشی که بلافاصله از سوی رسانه دولت با انتخاب تیترو «شد ۱۰ میلیارد دلاری تجارت خارجی غیر نفتی در نیمه اول ۱۴۰۲» مورد استقبال قرار گرفت و این موفقیت حاصل «حیای تجارت و تبادل کالا از طریق مذاکره رئیس جمهور و وزارت امور خارجه با کشورهای مختلف، بستن به پیمان‌های دو جانبه و چند جانبه و برپایی نمایشگاه‌های هدف صادراتی و...» عنوان شد. (روزنامه ایران - ۷/۱۰)

امارسانه‌های مخالف و منتقد دولت درست در نقطه مقابل، این گزارش رئیس گمرک را نشانه وضعیت نامناسب تجارت خارجی کشور و شکست دولت سیزدهم دانستند و آن را چنین بازتاب دادند: «تف ۴ میلیارد دلاری تراز تجاری» (انتقاد - ۷/۱۰) و «کودزنی واردات در ۱۴۰۲» (ندیاسی اقتصاد - ۷/۱۰). و این رسانه‌ها در تحلیل این گزارش نوشتند که هر چند ثبت رقم ۵۴۶ میلیارد دلار تجارت کشور در نیمه اول امسال، از رشد حدود ۵ درصدی این تجارت نسبت به سال قبل حکایت می‌کند اما این رقم در دل خود، افزایش ۱۱۶ درصدی واردات (۳۰ میلیارد و ۴۴۳ میلیون دلار) و ۲۶ درصدی کاهش صادرات (۲۴ میلیارد و ۱۴۴ میلیون دلار) نسبت به سال قبل قوبر می‌دهد که این به معنای کسری تجاری و از آزاری کمتر برای کشور است.

یادداشت - ۲

تعلیق پروژه ابراهیم

محسن جلیلوند

با آغاز عملیات توفان القسی بسیاری از تحلیلگران در ایران و سایر کشورها به دنبال ارزیابی ابعاد و زوایای سیاسی، نظامی، راهبردی و... برآمده از این رخداد هستند. حتی برخی تحلیل‌ها درباره ابعاد اقتصادی این عملیات هم مطرح شده‌است. مثلاً برخی تلاش می‌کنند تبعات این حمله را به مسیر جدید از تباطوی شرق به غرب که اخیراً با محوریت امریکا و هند در نشست جی ۲۰ مطرح شد مرتبط کنند. برخی دیگر از ارزیابی‌ها هم به دنبال آن هستند ابعاد دیگری از این عملیات را بررسی کرده و احتمالات جدیدی مطرح می‌کنند. معتقدم برای تحلیل ابعاد اقتصادی موضوع باید دست نگه داریم تا تبعات بعدی این رخداد بیشتر نمایان شود و مشخص شود بازار نفت، تجارت منطقه‌ای، انرژی و... چه اثراتی را از این رخداد می‌پذیرد. از منظر نظامی اما اسرائیل پس از جنگ رمضان در سال ۱۹۷۳ برای نخستین بار است که با غافلگیری از این نوع مواجه می‌شود. رخدادهای اخیر نشان داد که حتی ۲۰۰۰ بمب هسته‌ای اسرائیل که از غرب راهی این کشور شده، قادر به تأمین امنیت این کشور نیست و کمکی به امنیت اسرائیل نمی‌کند. در واقع تمام تبلیغاتی که اسرائیلی‌ها در خصوص توانایی‌های نظامی، امنیتی، راهبردی و... خود داشتند، با عملیات توفان الاقصی بر باد رفت و مشخص شد که اسرائیل به راحتی در هم می‌شکند. اینکه حماس از زمین به این کشور حمله می‌کند، ده‌ها صداها اسیر می‌گیرد و با سر و صدای زیاد شهرک‌های اسرائیلی را فتح می‌کند هیچ معنایی جز افول اسرائیل ندارد. جالب اینجاست که حماس یکی از ژنرال‌های قدیمی اسرائیلی را از رختخواب خود بیرون می‌آورد و به عنوان اسیر با خود می‌برد. این روند آغاز یک عصر تازه در منطقه است که در آن قدرت از یک بخش به بخش دیگری منتقل شده است. پرتاب ۵ هزار راکت از سوی حماس به سمت مواضع صهیونیست‌ها نشان می‌دهد که شرایط تازه‌ای در مناسبات کشورهای پیکنگارده مهم‌ترین کالاهای صادراتی در این مدت همچون سال‌های قبل، گاز طبیعی مانع شده و پروپان و بوتان و... و مهم‌ترین کالاهای وارداتی نیز روغن خام سوپر، پرنج، گندم و... البته گوشتی تلفن هم‌راه بوده‌است. مقصود مبادا کالاهای صادراتی و وارداتی مهم‌ترین یکی دوده‌ها نیز. چند کشور چین، امارات و عراق و ترکیه و هند... محدود شده است. واقعیت آن است که تجارت خارجی کشورمان طی سال‌های طولانی و در دولت‌های مختلف با اندک فراز و فرودهای کمی (جالب است که تجارت خارجی کشور در سال ۱۳۹۰ بالغ بر ۱۰۵ میلیارد بوده است که در سال گذشته و پس از بیش از یک دهه به ۱۱۲ میلیارد دلار و تراز منفی ۹۰ تریلیون میلیارد دلاری رسید) بافت و محصولات نفتی (میعانات گازی) گره خورده و کمتر نشانی از حرکت مشخص آن به سمت یک اقتصاد صنعتی مبتنی بر صادرات محصولات با فناوری بالا مشاهده می‌شود و متأسفانه می‌یابند. چنان که به لحاظ سهم از واردات و صادرات صادرات غیر نفتی در تبه ۲۸ جهان و پنجم منطقه بعد از کشورهای عربستان، امارات، ترکیه و عراق قرار داریم و سرانه صادرات کشورمان حدود یک پنجم ترکیه و عربستان است (سند نقشه توسعه صادرات کشور - موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازگاتی) سازمان آبرو صنعتی ملل متحد «یونین» ترکیه از آخرین گزارش‌های خود درباره وضعیت رقابت پذیری صنعتی در کشورهای مختلف، به این مورد در باره کشورمان اشاره کرده و اینکه «سهم صادرات صنعتی از کل صادرات ایران دوسوم میانگین جهانی است» در حالی که حدود ۶۰ درصد تولیدات صنعتی کشورها صالری می‌شود. این رقم درباره ایران کمتر از ۴۰ درصد است». تولیدات صنعتی که به نوشته این نهاد معتبر عمدتاً نیز منبع محور است (فرآورده‌های نفتی و کک (۱۹.۱۵ درصد)، مواد و محصولات شیمیایی (۱۸.۷۱ درصد)، محصولات غذایی و خوراکی (۱۵ درصد)، فلزات اساسی (۱۱.۹۱ درصد) و...) مشکل اصلی و اساسی در این عقب‌ماندگی اقتصادی و صنعتی به نظر حاکمیت‌الگوئی «خودکفایی» است (سهم حدود ۹۰ درصدی بازار داخلی از کل تولیدات صنایع کشور) که حلقه اتصال و پیوند اقتصادی کشورمان طی دوران قبل و بعد از انقلاب بوده است. در این مدل توسعه بر این است که هر چه بیشتر نیازهای اقتصادی و صنعتی کشور در داخل آن خود در قالب اقتصادی معیشتی و بخور و نمیر تأمین شود و روج و به‌خارج و بازارهای بین‌المللی در موارد استثنا صورت گیرد. **ادامه در صفحه ۳**

افزایش آمار مرگ کارگران ساختمانی و قانون بیمه‌ای که اجرایی نشود جان کارگران ساختمانی تنها عدد نیست

صفحه ۸

دیبر انجمن صنایع لوازم خانگی از موافقت ضمنی حاکمیت با مکانیزم عرضه و تقاضا خبر داد

دلیل ارزی افت تولید

است که اداره کردن جزیرهای تولید، باعث سردرگمی تولیدکنندگان و در نهایت افت تولید می‌شود. به گفته دبیر کل انجمن صنایع لوازم خانگی، باید قوانین شفاف و روشن باشد و مرکز فرماندهی واحد تولید در کشور شکل بگیرد. اما اینکه وزارت صمت با افزایش ۳۰ درصدی قیمت لوازم خانگی موافقت کرده است یا خیر، محور دیگری بود که دبیر کل انجمن صنایع لوازم خانگی در پاسخ به این پرسش «تعادل» گفت: درباره مجوزهای افزایش قیمت هنوز اعلام نظر رسمی نشده، اما مکانیزم عرضه و تقاضا در حال پذیرفته شدن است و گویا حاکمیت به این نتیجه رسیده که باید به این سمت حرکت کرد.

جلسات انبوه‌سازان با ۲ وزیر مسکن دولت سیزدهم بی نتیجه بود

غفلت دولت از سازندگان بخش خصوصی

در حالی که به گفته مسوولان دولتی، کشور از بحران کمبود ساخت مسکن رنج می‌برد و تلاش می‌شود تا در یک آنبوه‌سازی ۴ میلیون واحدی این مساله تا حدی تعدیل شود، دولت و به‌طور مشخص وزارت راه و شهرسازی به عنوان متولی بخش مسکن زمینه لازم برای ایفای نقش توسط سازندگان مسکن بخش خصوصی را فراهم نیاورده است. این نکته هم از سوی رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس و هم از سوی انبوه‌سازان دیروز عنوان شد. بانک نگاهداری، رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس در این رابطه تصریح کرد: شاید از نکات مغفول، توجه به نقش عمده و تاریخی سازندگان مسکن در تأمین مسکن است که بیش از ۹۰ درصد موجودی مسکن کشور را تولید کرده است. باید از ظرفیت انبوه‌سازان در نهضت ملی مسکن استفاده شود. جمشید برزگر، رئیس کلون انبوه‌سازان مسکن نیز در این رابطه گفت: طی دو سال دولت سیزدهم دو جلسه با دو وزیر داشتیم اما پیشنهادها ما به کارشناسان ارجاع شد و این یعنی هیچ نتیجه‌ای از جلسات نمی‌توان گرفت. برزگر که در بیستمین اجلاس سراسری انبوه‌سازان مسکن و ساختمان‌های ایران سخن می‌گفت، افزود: طی دو سال دولت سیزدهم دو جلسه با دو وزیر داشتیم و... **صفحه ۷ را بخوانید**

یادداشت - ۴

اقتصاد ایران و بخش خصوصی

عباس آرگون

یکی از موضوعات مهمی که نمی‌توان آن را نادیده گرفت مشکلات دولت در مدیریت اقتصاد کشور در سال‌های گذشته است. آن هم در حالی که بخش خصوصی توانسته با وجود تمام چالش‌ها نه تنها تولید خود را از آب بیرون بکشد که حتی گشایش‌هایی را برای اقتصاد کشور نیز به ارمغان بیاورد. ما در تحریم ددیم در شرایطی که دولت برای بازگشت ارز خود به کشور با مشکل مواجه بود، بخش خصوصی توانست عمای دست‌اقصا کشور باشد و در حوزه صادرات غیر نفتی عملکرد خوبی به ثبت برساند. از سوی دیگر امروز بسیاری از شرکت‌های بزرگ در دنیا نیز توسط بخش خصوصی اداره می‌شوند. همکاری‌های بین‌المللی از طریق غیر دولتی هارحت‌تر خواهد بود تا دولتی‌ها. چنین فضای ما را از خط تحریم در آینده نیز تا حد زیادی ایمن می‌کند. با وجود تمام این موهب و تاکید رهبری در سیاست‌های اصل ۴۴ ما می‌بینیم که متأسفانه در واگذاری اقتصاد به بخش خصوصی همچنان مقاومت‌هایی وجود دارد و کلهش تصدی‌گری و چابک‌سازی دولت‌الما و اگر مواجه می‌شود. این در حالی است که ماهریار هر جا که به بخش خصوصی میدان دادیم نتایجی مطلوب گرفتیم. او در آینده نیز باید به این بخش اعتماد کنیم. مقدمه ورود بخش خصوصی به اقتصاد، جذب سرمایه‌های تازه است. سرمایه نیز جذب نمی‌شود، مگر با ثبات در اقتصاد و سرمایه‌گذاری و تبلیغ بسیاری برای این پروژه. این پروژه را روی هوا برود. نه تنها این پروژه بلکه سرمایه‌گذاران نیز به‌رعه‌صه‌های مختلف اقتصاد ورود خواهند کرد و حرکت مامانند تجربه موفق کشورهای توسعه یافته با سرعت و قدرت بیشتری ادامه خواهد یافت. یکی از اصلی‌ترین موضوعاتی که باید به آن توجه داشته باشیم، نحوه حضور در بازارهای بین‌المللی است. هر چند ما می‌توانیم با کشورهای که از تباطات سیاسی قوی داریم، تجارت گسترده‌تر داشته باشیم اما در واقع در تجارت محدود شدن به یک یا چند کشور، برای کشورهای منطقه درست نیست. زیرا آسیب‌پذیری ما را بالا می‌برد و دستمان را از بسیاری از بازارها دور می‌کند. در برخی حوزه‌ها دولت سیاست‌هایی را اعلام می‌کند که با همین محدوداست به این ترتیب هیچ‌شانشی برای اینکه کالا با قیمت‌اعلامی دولت در اختیار مصرف‌کننده‌های قرار گیرد وجود ندارد. در چنین شرایطی با مانند آنچه در بازار خودرود داده، قیمت‌ها در بازار مستقل از آنچه که دولت اعلام می‌کند تعیین می‌شود یا کارخانه و شرکت مربوطه مجبور می‌شود در حوزه‌هایی پنهان مانند فروش مواد اولیه یا فروش محصول به دور از بازار رسمی اقدام کند که این موضوع خود به ایجاد فساد، رانت و البته تغییرات قیمتی جدید منجر می‌شود و این همان موضوعی است که باید در اقتصاد ایران تغییر کند.

یادداشت - ۵

نقش خودشناسی و تمرکز ذهنی در معاملات

سعید امیرشاه‌کرمی

یک معامله‌گر برای موفقیت در بازار باید از یک استراتژی معاملاتی مناسب با روحیات و معلومات خود استفاده کند. معامله‌گر باید بر آن استراتژی پایبند باشد و طبق آن رفتار کند. معمولاً شرایطی در بازار ایجاد می‌شود که فرد فکر می‌کند در این شرایط لازم نیست طبق قوانین و استراتژی خود رفتار کند و این همان اتفاقی است که سبب می‌شود نظم معاملاتی افراد با خدشه روبرو شود. در محیط معامله‌گری نتایج حاصل از معاملات و استیانت‌های تصمیماتی است که گرفته می‌شود. این تصمیمات افراد است که در سستی از بازار خود و ذهنش رخ می‌دهد توانایی خاص دیگری ندارد. ذکر این نکته ضروری است که تنها یک کمک یک ذهن انعطاف‌پذیری است که می‌توانیم درک درستی از بازار داشته باشیم و در غیر این صورت رفتاری دوگانه و متضاد خواهیم داشت. در برابر بازار از خود نشان خواهیم داد. وقتی یک فرد وارد معامله‌های خود می‌شود قطعاً به دنبال دستیابی به یک سری نتایج خاص است. لیکن موضوعی که بسیار مهم است این است که به یاد آوری نیست بازار طبق تفکرات او حرکت کند. فرد باید چشم‌های باز، محیط اطراف خود، نظاره کند تا بتواند نقاط تهدید و فرصت را به خوبی ارزیابی کند. عبارتی فرد باید مانند ناظری که هنوز وارد معامله نشده است اجازه بدهد ذهنش تمام فرصت‌ها و شرایط ممکن را تجزیه و تحلیل کند. زیرا ذهن انسان به خاطر محدودیت‌هایی که دارد نمی‌تواند هم‌زمان تمامی اطلاعات را پردازش کند و نیازمند طبقه‌بندی و گلچین کردن اطلاعات است. اگر فرد تنها به گلچین کردن اطلاعات مورد علاقه‌اش بپردازد باعث می‌شود اطلاعات مهمی که در اطرافش در حال رخ دادن است را از دست بدهد و خود را از دستیابی به نکات و آموزه‌هایی که می‌توانست کمک‌شایی به او کند، محروم سازد. در نتیجه فرد نمی‌تواند در ذهن خود تصویری جامع و صحیح از بازار و عوامل تاثیرگذار بر آن طراحی کند. برای ارزیابی بی طرفانه و درک صحیحی از شرایط، فرد باید دو موضوع مهم را مدنظر خود قرار بدهد: ۱- بر گزیدن و پایبند بودن به یک استراتژی معاملاتی خوب، ۲- رها کردن ذهن خود از تجزیات معاملاتی گذشته که به صورت احساسی بر رفتار و تصمیم‌گیری‌های فرد اثر گذار است.

اکثر معامله‌گران فکر می‌کنند محیط بازار بی‌نظم و غیرقابل پیش‌بینی پذیر است این در حالی است که ذهن خود معامله‌گر این حس را به او تلقین می‌کند. در حقیقت ذهن فرد چون توانایی پیش‌بینی پذیری کافی را ندارد باعث می‌شود بازار را غیر قابل پیش‌بینی تصور کند. حال سوال اینجاست رمز راهی از این رخداد ذهنی چیست؟ در پاسخ می‌توان گفت حس ترس عامل اصلی تنش‌های ذهنی افراد است. **ادامه در صفحه ۳**

